

– Ai grijă să îți iei fularul.

Mama a dat buzna în camera lui Tim tocmai când terminase să se îmbrace pentru școală. Cu toate că era primăvară, ea purta haina de iarnă.

– Iar e frig. Aș vrea să pot sta acasă azi.

Și Tim ar fi vrut ca mama lui să stea acasă sau măcar să fie acolo când se întorcea el de la școală. Îi era urât să găsească casa goală la întoarcere. Mai ales de când bunul

lui prieten, Hercule, se dusesese acasă la el, în Grecia antică.

– Nu pot să-mi iau fularul. S-a deșirat, ai uitat?

Mama nu îl crezuse pe Tim când îi spusese că fularul se destrămasese singur. Dar ce ar fi putut el să-i spună? Nu îl luase deloc în serios când îi povestise despre Hercule, care fusese prins de zeița Hera în vechiul lor vas grecesc. Cu siguranță că n-ar fi crezut nimic din tot ce i se întâmplase lui pe urmă. Prinzându-se de vas, Tim călătorise fără voia lui acasă la Hercule. În timpul ăsta, Tim purtase fularul. Nu era vina lui că fusese prins la mijloc.

– Corect, trebuia să îți cumpăr altul. Am uitat. Scuze, dar am avut alte lucruri pe

cap... Tim, am vrut să discut cu tine despre asta. N-ar trebui să o mai amân...

Obrajii mamei s-au înroșit și pe frunte i-au apărut broboane de sudoare.

Tim credea că știe la ce se referă. A dat din cap și a zâmbit încurajator.

– Sistemul de încălzire are iar probleme? Nu te îngrijora, mamă. Adu un bărbat să se ocupe de asta.

Mama a înghițit în sec și a îngăimat:

– Ce amuzant că ai zis asta. Vezi tu, eu...

Și-a dres glasul, a făcut o pauză și a clătinat din cap.

– Nu e timp pentru asta acum. Vreau să o fac cum trebuie. Ce-ar fi să-mi arăți fularul, să văd dacă se mai poate purta?

Văzându-l, femeia s-a încruntat.

– Nu mai merge, e distrus. Aruncă-l. Dar cel puțin, pune-ți mănușile.

– Sunt prea mici. Ai uitat? Ai zis că o să cumperi altele.

Mama s-a luminat la față.

– Oh, da! Bunica ți-a croșetat altele. Mă duc să ți le aduc.

A lăsat fularul jos, iar Tim l-a vârat în grabă într-un sertar. Nu voia să îl arunce. Era un suvenir din aventura lui și un memento al întâlnirii cu Tezeu, ucigașul Minotaurului. Tezeu destrămasese fularul într-o încercare inutilă de a scăpa din labirintul în care îi prinsese Hera. În final, Tim fusese cel care găsisese calea de ieșire.

– Uite, probează-le, zise mama, dându-i niște mănuși maro.

Erau mult prea mari și erau făcute
dintr-un fir aspru.

– Zgârie, s-a plâns Tim.

– Trebuie să te descurci cu ele
deocamdată, a zis mama, strângându-și
cureaua hainei. Am plecat. Ai grijă să le
porți în drum spre școală. Să nu faci iar
degerături. Pa, dragul meu.

L-a îmbrățișat scurt pe Tim, a ieșit din
camera lui și... a scos un țipăt.

